

Appendix D:

Særligt om "101 Dalmatians II"

Indledning

På mødet i fogedretten den 11. december 2006 fremlagde indstævnte en faktura på mit salg af Walt Disney-filmen "101 Dalmatians II" (**bilag K4, ekstraktens side 544**) Det var en DVD, der var udgivet i USA, som jeg havde importeret til Danmark og solgt den 8. december 2006. Indstævnte påstår, at dette salg beviser følgende:

- D1. Salget begrunder begæringen om nedlæggelse af forbud mod mig
- D2. Salget beviser, at jeg ikke respekterer det nedlagte forbud mod Laserdisken ApS
- D3. Parallelimporten fortsatte uændret efter den 29. november 2005
- D4. "Forbudt-programmet" fungerer ikke
- D5. Salget krænkede indstævntes rettigheder
- D6. Det var nødvendigt at nedlægge fogedforbud

Indstævnte havde gemt dette til selve retsmødet, hvor fakturaen blev fremlagt som en bombe, der skulle udradere mine forsikringer om, at parallelimporten var ophørt. Jeg kunne ikke forholde mig kvalificeret til påstanden. Først efter retsmødet fik jeg mulighed for at undersøge omstændighederne, og jeg forklarede situationen i et brev (**bilag M4, ekstraktens side 548**).

Jeg spurgte derefter mine medarbejdere, hvorfor de solgte filmen. Jeg fik den forklaring, at det er rigtigt, at der er tale om en film, der først blev betragtet som parallelimport og derefter blev gemt i kælderen efter beslaglæggelsen den 29. november 2005. Vi har siden solgt den danske udgave, men på et tidspunkt kunne vi ikke købe flere, fordi den var udgået. Medarbejderen mente ikke, at der var tale om parallelimport, når der ikke er nogen tilsvarende dansk udgave, og derfor havde han sat filmen til salg igen.

Jeg kontrollerede for en sikkerheds skyld, at det er korrekt, at filmene ikke fremgår af den hjemmeside, vi af Buena Vista Home Entertainment A/S har fået adgang til.

Lars Segato spurgte, om jeg ville bestride, at de danske rettigheder til 101 Dalmatians II indehaves af Buena Vista Home Entertainment A/S. Det kunne jeg ikke på stående fod tage stiling til, men når filmen er udgået og ikke findes på rekvirentens hjemmeside, er det nærliggende at antage, at Buena Vista Home Entertainment A/S ikke har de danske rettigheder til denne titel lige nu. I så fald er den ikke omfattet af fogedforbudet. Det er relevant at se dokumentation på rekvirentens rettigheder i dette tilfælde.

Det bemærkes, at Buena Vista Home Entertainment A/S er blandt de selskaber, der IKKE meddelte forbud, og at salget ikke ville være sket, hvis jeg ikke var blevet forhindrede i at returnere filmene til USA.

Min forklaring til Dorete Bager efter retsmødet, 12. december 2006

D1 Salget begrunder begæringen om nedlæggelse af forbud mod mig

Påstanden om forbud blev nedlagt i indstævntes rekvisition til fogedretten den 5. oktober 2006. Salget af filmen blev foretaget den 8. december 2006. Hvad jeg end foretog mig den 8. december 2006, kan ikke begrunde en påstand om forbud pr. 5. oktober 2006, fordi vi endnu ikke har opfundet en maskine, hvormed vi kan rejse tilbage i tiden.

Det kan udelukkes, at påstanden er nedlagt på grund af dette salg!

LASERDISKEN - APPENDIX D

T h i b e s t e m m e s :

Der nedlægges forbud overfor rekvisitus, Laserdisken ApS mod at importere, herunder paralelimportere DVD film (filmværker) fra lande udenfor Det Europæiske Økonomiske Samarbejde med henblik på salg eller anden distribution i Danmark af eksemplarer af filmværker, hvortil rekvirentens medlemmer har de ophavsretlige enerettigheder.

Fogedrettens kendelse mod Laserdisken ApS, 29. november 2005

D2 Salget beviser, at jeg ikke respekterer det nedlagte forbud mod Laserdisken ApS

Der var tale om film, der allerede var importeret den 29. november 2005, og som jeg ikke fik lov til at returnere. Det var *ikke* en film, som var importeret efterfølgende. Det ses, at forbuddet vedrører "import med henblik på salg", ikke "salg af allerede importerede film". Det kan ikke påstås, at den konkrete handling er en overtrædelse af forbuddet, sådan som fogedretten har formuleret det (**bilag O2, ekstraktens side 235**).

D3 Parallelimporten fortsatte uændret efter den 29. november 2005

Da filmen *ikke* var importeret efter den 29. november 2005, kan salget heller ikke bruges til at dokumentere en påstand om, at parallelimporten fortsatte ufortrødent efter fogedforretningen.

D4 "Forbudt-programmet" fungerer ikke

For byretten blev fremvist den originale 16 siders findeliste, som Morten Madsen printede ud efter aftalen om, at vi skulle fjerne de allerede parallelimporterede film fra hylderne. Filmen "101 Dalmatians II" ses på listens side 15 (**bilag J4, ekstraktens side 543**). Mogens Vestergaard bekræftede i sin vidneforklaring (**ekstraktens side 501**), at der var tale om den liste, han pakkede efter den følgende aften og nat. Den pågældende film blev pakket i kasse 8, jf. også Mogens Vestergaard e-mail rapport til mig om morgenen den 30. november 2005, efter at han havde pakket film i kasser hele natten (**bilag G2, ekstraktens side 213**).

Det faktum, at filmen fremgår af findelisten dokumenterer ikke, at systemet ikke virker. Filmen blev *tværtimod* fundet af "forbudt-programmet", fordi systemet fungerer, som det skal.

49										
Type	Bestnr	Min	Eks	Pris		Titel	Antal			
DVD-US	DIS14253	0	0	69	249	180	101 Dalmatians (Glenn Close)	N	1	
DVD-US	BUV24010	0	0	99	249	150	101 Dalmatians II: Patch's London Advent	N	1	
DVD-										

Fra side 15 af den 16 siders findeliste, 29. november 2005

D5 Salget krænkede indstævntes rettigheder

Allerede i redegørelsen efter retsmødet påpegede jeg, at det er relevant at se dokumentation på rekvirentens rettigheder i dette tilfælde. Vi havde specifikt fået at vide, at filmen var udgået, hvilket *enten* betyder, at rettighederne er udløbet, *eller* at selskabet, som har fået rettighederne ved aftale, agerer i strid med ophavsretslovens § 54 (**Appendix B, side 6**).

LASERDISKEN - APPENDIX D

Indstævnte har ikke fremlagt dokumentation for deres rettigheder. Det har aldrig været bestridt, at indstævnte har erhvervet licenser til at udgive danske dvd-versioner, idet det svarer til de kontrakter, indstævnte fremlagde i 1992 (**appellantens materialesamling, side 13**).

De kontrakter var - som andre licensaftaler - klart afgrænsede både i indhold og i tid, se eksemplerne i **bilag I4, ekstraktens side 539-542**. Indstævntes påstand er, at salget den 8. december 2006 krænkede deres rettigheder. Det forudsætter, at et medlem havde rettighederne *på det tidspunkt*. Vi var klar over, at indstævnte havde rettighederne den 29. november 2005, for ellers var filmen netop *ikke* blevet fanget af "forbudt-programmet". Vi registrerede "101 Dalmatians II" i vores system den 31. januar 2003 med udgivelsesdato den 26. februar 2002.

Spørgsmålet er ikke, om indstævnte havde rettighederne til at udgive filmen, men om de havde rettighederne på netop den *dato*, hvor medarbejderen vurderede, at de *ikke* havde rettighederne *længere*. Jeg bad om at få kontrakten fremlagt. Det førte til denne korrespondance:

Ad sagsøgtens anmodning om editionspålæg, jf. retsplejelovens § 298 tilkendegav retten, at sagsøgerne skal bevise sin påstand, herunder blandt andet at sagsøgte som anført af sagsøgte har rettighederne til "101 Dalmatians II", og at sagsøgerne udsætter sig for processuel skadevirkning, såfremt beviset ikke føres for retten. Herefter finder retten ikke grundlag for at give sagsøgerne editionspålæg.

Udskrift af retsbogen i nærværende sag, 24. marts 2009

Det i retssagen relevante faktum er, om sagsøger den 7-8. december 2006 var indehaver af en eneret til at sælge den *amerikanske* dvd-film "101 Dalmatians II". Det må præciseres, at det har betydning, om sagsøger havde distributionsrettigheder på det tidspunkt, ligesom det nærmere indhold og omfang af de eventuelle rettigheder har betydning.

Laserdisken til byretten om beviset, 27. marts 2009

Retten bemærker, at det i retsbogen af 24. marts 2009 vedrørende editionspålæg er bemærket "som anført af sagsøgte". Derved er der implicit henvist til den dato, der er omtalt af sagsøgte.

Udskrift af retsbogen i nærværende sag, 6. april 2009

Der er *intet* dokumenteret om indstævntes rettigheder på det tidspunkt. Det er tiltrådt, at indstævnte har erhvervet tidsbegrænsede licenser til at udgive danske versioner jf. Sandrew Metronomes opfattelse (**bilag Y1, ekstraktens side 166** og **hovedpåstandsdokumentets side 24**), men det bestrides, at et dansk aktieselskab, Buena Vista Home Entertainment A/S, skulle være indehaver af rettighederne til allerede udgivne amerikanske dvd-udgivelser.

Jan Klarskov Jensen har under ansvar fortalt om Walt Disneys politik om at lade filmene være på markedet i begrænsede perioder, men *ikke*, at de havde rettighederne den 8. december 2006. Han har reelt kun begrundet det sandsynlige i, at licensrettighederne er begrænset til lige præcis den periode, hovedkontoret havde bestemt, at filmene skulle sælges. Ifølge dommens side 37 og e-mailen (**ekstraktens side 504**) var det *ikke* det danske selskabs beslutning. Det er derfor mest sandsynligt, at rettighederne var udløbet på salgstidspunktet den 8. december 2006.

LASERDISKEN - APPENDIX D

Når de lukker for salg af en film, har de ofte en kasse med overskydende film liggende. Dem bruger de i de tilfælde, hvor en privatperson ringer og beklager sig over, at filmen ikke længere kan skaffes, og vedkommendes eksemplar er gået i stykker. De kan så sende et nyt eksemplar til vedkommende pr. kulance. Når filmen er lukket ned, er den lukket ned. Det er hovedkontorets valg, om en film skal lukkes ned. Selvom de gerne ville sælge, må de ikke.

Fra side 37 i byrettens dom, 15. juli 2013

D6 Det er nødvendigt at nedlægge fogedforbud

Før retsmødet den 11. december 2006 argumenterede indstævnte tværtimod med, at jeg opførte mig som om, jeg var omfattet af forbuddet allerede. Blot en uge forinden var det et argument for, at jeg var indtrådt i sagen mod Laserdisken ApS.

Rekvisitus har efter nedlæggelse af fogedforbuddet den 29. november 2005 ageret som værende omfattet af det nedlagte forbud. Ved svarskrift i justifikationssagen

Indstævntes replik til fogedretten, 4. december 2006

På retsmødet foretog indstævnte en ny kovending og påstod, at salget af "101 Dalmatians II" viste, at jeg fortsatte parallelimporten, som om intet var hændt, og derfor var det nødvendigt, at fogedretten også nedlagde et forbud mod parallelimport mod mig. Jeg stiller to spørgsmål:

Var salget i det hele taget en *krænkelse*, og var den i så fald *forsætlig*?

Havde det gjort en forskel, om fogedretten havde nedlagt forbud?

Selvom der ses bort fra, at indstævnte *ikke* har løftet bevisbyrden for at have *nogen* rettigheder på tidspunktet, er betingelsen i § 642, nr. 2 ikke opfyldt. Ifølge retsplejerådets betænkning er god tro hos rekvisitus ikke til hinder for, at der nedlægges forbud, men det forudsætter, "at der er grund til at antage, at rekvisitus, efter at være gjort bekendt med rekvirentens ret alligevel vil handle i strid med denne" (**bilag L6, ekstraktens side 683**).

Medarbejderen har forklaret under strafansvar, at han satte filmen - der var blandt de beslaglagte film - frem til salg, fordi han havde fået meddelelse om, at den danske udgave var udgået (**ekstraktens side 497**). Leverandøren har bekræftet, at filmen udgik hos Buena Vista Home Entertainment A/S, og at han informerede Laserdisken om dette (**ekstraktens side 502**).

Der er *hverken* tale om, at medarbejderen genoptog parallelimporten, *eller* at han var sur over, at de beslaglagte film ikke måtte sælges, og i trods begyndte at sælge dem alligevel. Det erindres, at situationen var opstået, fordi indstævnte havde forhindret, at jeg sendte filmene retur til leverandørerne. Det bragte min medarbejder i den situation, at han - oplyst om, at indstævnte *ikke* havde rettighederne til filmene længere - skulle vurdere, om filmen alligevel var omfattet af aftalen. Han traf en *konkret* vurdering, hvis kvalitet *ikke* er modbevist. Under alle omstændigheder afleverede jeg filmene til Retten i Aalborg og derfor er det usandsynligt, at medarbejderne kommer i samme situation igen (**bilag Z4, ekstraktens side 592**).

Havde det gjort en forskel, om fogedretten havde nedlagt forbud?

Næppe. Situationen og overvejelserne havde været de samme. Filmen blev solgt, fordi medarbejderen vurderede, at den på det tidspunkt *ikke* var omfattet af forbuddet.

Afsluttende bemærkninger om byrettens konklusion

Byretten har ikke begrundet, hvorfor det ikke fik processuel skadesvirkning, at indstævnte ikke har ført bevis for at have haft en form for rettigheder den 7.-8. december 2006.

I dommen er heller ikke forklaret, hvordan en medarbejder kan komme i den situation igen, efter at jeg har afleveret de beslaglagte film til byretten.

Endelig har byretten overhovedet ikke iagttaget, at filmene - som lovet - blev fjernet fra hylderne, og at jeg meddelte kunderne i en nyhedsmail dagen efter, at de ikke længere kunne købe parallelimporterede film i Laserdisken (**bilag H2, ekstraktens side 214**).

Vi vil naturligvis ikke bryde aftalen med retten, hvilket i værste fald kan føre til butikkens lukning, så vi afstår øjeblikkeligt fra at sælge film, der er omfattet af videoselskabernes forbud. Det gælder også film, du allerede har bestilt, men endnu ikke har afhentet.

Film, der er i dansk distribution eller kommer i distribution af medlemmer af Foreningen af Danske Videogramdistributører, kan således IKKE købes i Laserdisken i øjeblikket.

Laserdiskens nyheds e-mail til kunderne, 30. november 2006

Byretten har ikke begrundet, hvorfor den mener, at jeg lyver om det hele.

Det tilføjes, at fogedens forbud ikke gør nogen forskel. Min medarbejders overvejelser havde været de samme, og min ærlighed (eller uærlighed) havde været den samme. Jeg ved med mig selv, at jeg er en ærlig mand, og for mig er det ligegyldigt, om forbuddet er meddelt af fogedretten eller af indstævnte.

Forskellen på fogedrettens og byrettens vurderingsgrundlag

Dorete Bager var sikkert ærligt overbevist om, at salget dokumenterede, at jeg brød mit løfte. Hun kunne ikke vide bedre, for jeg havde ikke mulighed for at undersøge omstændighederne under retsmødet. Det kunne jeg bagefter, og den rette sammenhæng var beskrevet for både Vestre Landsret i kæremålet og for Retten i Aalborg i justifikationssagen, men de valgte at lukke øjnene. Derfor opfatter jeg dommen som en slags særlig velvillighed overfor indstævnte.

Dorete Bager kunne eller ville ikke iagttage forklaringen om salget af "101 Dalmatians II", fordi hun fik den efter retsmødet.

Foreholdt Hans Christian Pedersens "Korrektion til forklaring om salg af 101 Dalmatinere II Patch's London Adventure" af 12. december 2006, har vidnet forklaret, at hun ikke husker brevet. Hun vil aldrig lægge noget materiale til grund, der kommer efter et retsmøde.

Fra side 38 i byrettens dom, 15. juli 2013

Hvilken undskyldning havde landsretten i kæremålet og byretten i justifikationssagen?